

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 6 oktober 2000 (10.10)
(OR. fr)**

12035/00

LIMITE

DROIPEN 45

RESULTAAT BESPREKINGEN

van: het Coreper

d.d.: 4 oktober 2000

nr. vorig doc.: 11856/00 DROIPEN 41

Betreft: ontwerp van kaderbesluit inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven

I. INLEIDING

De Raad heeft op 23 juni 2000 het in document 9903/00 DROIPEN 24 + ADD 1 opgenomen initiatief van de Franse Republiek ontvangen met het oog op de aanneming van een kaderbesluit inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven.

De Raad heeft het Europees Parlement verzocht vóór 17 november 2000 advies uit te brengen over het initiatief in de versie die na bijwerking door de groep juristen-vertalers ¹ in document 10232/00 DROIPEN 25 is opgenomen.

¹ Bekendgemaakt in PB C 243 van 24.8.2000, blz. 9.

Het Coreper heeft op 4 oktober 2000 het ontwerp bestudeerd op basis van document 11856/00 DROIPEN 41. De uit de besprekingen voortgekomen tekst staat in de bijlage. De stand van de werkzaamheden staat hieronder (II).

II. STAND VAN DE WERKZAAMHEDEN

a) Inleiding

De Franse delegatie heeft de tekst kort toegelicht. Zij verwees met name naar punt 48 van de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 2000 en onderstreepte dat het in hoofde genoemde initiatief een tweevoudig doel heeft:

- door toepassing van het nieuwe instrument van het kaderbesluit de verbintenis die de lidstaten zijn aangegaan met het gemeenschappelijk optreden van 3 december 1998 inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven¹ dwingender maken. De Franse delegatie memoreerde dat de bepalingen van kaderbesluiten onder de rechterlijke bevoegdheid van het Hof van Justitie vallen;
- een zekere voortgang boeken ten opzichte van het gemeenschappelijk optreden van 1998.

De motivering van deze tekst wordt uitgebreider toegelicht in document 9903/00 DROIPEN 24 ADD 1.

In het licht van de schriftelijke bijdragen van de lidstaten in het kader van de besprekingen over de bevrozing van vermogensbestanddelen (wederzijdse erkenning) en rekening houdend met het initiatief dat Frankrijk eerlang op dat gebied zal nemen, stelde het voorzitterschap voor artikel 4 (identificatie en opsporing van verdachte opbrengsten) te schrappen. Voorts stelde het voorzitterschap voor, rekening houdend met de opmerkingen van de delegaties, artikel 6 (voorkoming van het verdwijnen van vermogensbestanddelen) te schrappen. De delegaties gingen akkoord met deze voorstellen.

¹ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1.

b) Algemene voorbehouden

De Deense, de Zweedse en de Britse delegatie maken een algemeen parlementair studievoorbehoud bij het ontwerp.

c) Artikel 1 (voorbehouden bij het Verdrag van 1990)

Artikel 1 van dit kaderbesluit komt in de plaats van artikel 1 van het gemeenschappelijk optreden van 1998 - zie artikel 7.

In artikel 1, onder a), van het gemeenschappelijk optreden van 1998 is als algemene regel opgenomen dat de lidstaten geen voorbehouden meer mogen maken of handhaven bij artikel 2 van het Verdrag van de Raad van Europa van 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven voorzover op het strafbare feit een maximale vrijheidsstraf of detentiemaatregel staat van meer dan 1 jaar. In artikel 1, lid 1, laatste alinea, van het gemeenschappelijk optreden is evenwel voorzien in de mogelijkheid dat de lidstaten reserves maken of handhaven in verband met de confiscatie van opbrengsten van feiten die strafbaar zijn onder de belastingwetgeving. Door artikel 1 van het ontwerp wordt deze mogelijkheid afgeschaft.

Het Verdrag van 1990 is door alle lidstaten geratificeerd, behalve door Luxemburg. Bepaalde lidstaten hebben een voorbehoud gemaakt bij artikel 2 en/of artikel 6 van het Verdrag.

Tijdens de vergadering van het Coreper van 4 oktober 2000 heeft het voorzitterschap de in de bijlage opgenomen gewijzigde tekst van artikel 1, punt a), voorgesteld, waarin de opmerkingen van de Nederlandse delegatie zijn verwerkt ¹.

¹ Er zij aan herinnerd dat de Nederlandse delegatie heeft uitgelegd dat in het recht van haar land een specifiek systeem bestaat voor de bevrozing en de confiscatie met betrekking tot belastingsmisdrijven, waarvoor de sanctie van confiscatie niet bestaat; deze confiscatie valt onder het administratief recht, op basis van belastingsvoorschriften. De delegatie benadrukte dat haar land deze situatie niet wenst te wijzigen, maar dat zij bereid is een oplossing te zoeken die een goede justitiële samenwerking op deze gebieden mogelijk maakt.

Over artikel 1 zijn de volgende opmerkingen gemaakt:

- studievoorbehoud van de Nederlandse, de Britse, de Duitse, de Oostenrijkse, de Deense, de Belgische en de Portugese delegatie;
- studievoorbehoud bij artikel 1, punt a), van de Ierse delegatie, die memoreert dat Ierland een voorbehoud heeft gemaakt bij artikel 2 van Verdrag van 1990.

d) Artikel 2 (sancties)

De Oostenrijkse, de Luxemburgse en de Duitse delegatie hebben een voorbehoud gemaakt en de Deense en de Finse delegatie hebben een voorbehoud voor nadere bestudering gemaakt en vragen zich af of er een minimumdrempel moet worden vastgesteld voor de maximumstraf dan wel of er flexibeler maatregelen kunnen worden overwogen. Deze delegaties wijzen er voorts op dat zij voorstander zijn van een spoedige implementatie van de conclusies van Tampere maar memoreren de op 29 mei 2000 afgelegde verklaring bij de aanneming van analoge maatregelen in het kaderbesluit inzake de bescherming van de euro. Deze delegaties zijn van oordeel dat de harmonisering van de sancties niet beperkt kan worden tot het opleggen van een minimumdrempel voor de maximumstraf (strafmaat) maar daarentegen moet passen in een algemenere reflectie over het nader tot elkaar brengen van de vervolgingswijzen, de door de rechters opgelegde concrete straffen en de tenuitvoerlegging van de sancties. Zij onderstrepen tenslotte dat bepalingen inzake de harmonisering van de sancties niet verenigbaar zijn met het scala van straffen in elke lidstaat en dat die ertoe zou kunnen leiden dat het witwasmisdrijf zelf veel strenger wordt bestraft dan de misdrijven die eraan ten grondslag liggen.

De overige delegaties stemmen daarentegen in met de aanpak van het voorzitterschap die naar hun oordeel in overeenstemming is met de conclusies van Tampere.

De groep heeft tijdens de vergadering van 19 september 2000 een rondvraag gehouden, teneinde de maximumstrafmaat voor de door artikel 2 bestreken strafbare feiten in de onderscheiden lidstaten te kennen.¹

Op basis van de verstrekte gegevens stelt het voorzitterschap een drempel van 4 jaar voor.

Tijdens de vergadering van het Coreper van 4 oktober 2000 heeft de Portugese delegatie een drempel van 5 jaar voorgesteld.

e) Ratificatie van het Verdrag van 1990

Tijdens de vergadering van het Coreper van 4 oktober 2000 heeft de Portugese delegatie de vraag aan de orde gesteld of er een bepaling moet worden ingevoerd waarin staat dat de lidstaat die zulks nog niet heeft gedaan, zich ertoe verbindt tot het Verdrag van 1990 toe te treden. In dit verband verwees de delegatie naar artikel 2 van het kaderbesluit van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro².

III. CONCLUSIE

Het Coreper wordt verzocht de openstaande punten te bestuderen, zodat de Raad op 17 oktober 2000 een voorlopig akkoord kan bereiken over het ontwerp, waarbij niet wordt vooruitgelopen op de bespreking, te zijner tijd, van het advies van het Europees Parlement.

¹ Uitkomst van de rondvraag: DK: max. 1,5 jaar in het algemeen, 6 jaar voor ernstige gevallen; A: max. 2 jaar in het algemeen, 5 jaar voor ernstige gevallen; FIN: max. 1,5 jaar in het algemeen, 4 jaar voor ernstige gevallen, 6 jaar in gevallen van "professionele" strafbare feiten; NL: min. 4 jaar; IT: min. 4 jaar en max. 12 jaar in het algemeen, 20 jaar in ernstige gevallen; GR: min. 4 en max. 20 jaar; P/L/B/F: max. 5 jaar; S/E: max. 6 jaar; D: max. 10 jaar; UK/IR: max. 14 jaar.

² PB L 140 van 14.6.2000, blz. 1.

KADERBESLUIT / /JBZ VAN DE RAAD

van

inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming
en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name artikel 31, onder a), c) en e), en
artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van Frankrijk,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad heeft Gemeenschappelijk Optreden 98/699/JBZ vastgesteld betreffende de Europese Unie, inzake de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven ¹.
- (2) Er dient rekening te worden gehouden met de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999.
- (3) (...)

¹ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1.

- (4) De Europese Raad constateert dat aan ernstige economische delicten steeds vaker aspecten op het gebied van belastingen en rechten verbonden zijn, en verzoekt de lidstaten derhalve elkaar volledige wederzijdse rechtshulp te verlenen bij het onderzoeken en vervolgen van ernstige economische delicten.¹
- (5) De Europese Raad verlangt dat het strafrecht en het strafprocesrecht van de lidstaten inzake het witwassen van geld (bv. (...) confiscatie van middelen), onderling worden aangepast, en preciseert dat het scala van criminele activiteiten die basisdelicten voor het witwassen van geld vormen, in alle lidstaten uniform en voldoende breed moet zijn.
- (6) De lidstaten onderschrijven de beginselen van het Verdrag van de Raad van Europa van 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, hierna "Verdrag van 1990" genoemd,
- (7) (...)

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorbehouden bij het Verdrag van 1990

Teneinde de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit op te voeren, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat er geen voorbehoud wordt gemaakt of gehandhaafd bij de volgende artikelen van het Verdrag van 1990:

- a) artikel 2, voorzover op het strafbare feit een maximale vrijheidsstraf of detentiemaatregel staat van meer dan 1 jaar.

¹ Studievoorbehoud van de Luxemburgse delegatie, dat verband houdt met haar voorbehoud bij artikel 1.

De lidstaten kunnen echter voorbehouden handhaven bij artikel 2 van het Verdrag van 1990 voor wat betreft de confiscatie van opbrengsten van belastingmisdrijven, uitsluitend en alleen om over te kunnen gaan tot de confiscatie van dergelijke opbrengsten, zowel op nationaal niveau als in het kader van de internationale samenwerking, op basis van nationale, communautaire en internationale rechtsinstrumenten op het gebied van inning van belastingschulden;

- b) artikel 6, waar het gaat om ernstige strafbare feiten. Tot dergelijke feiten worden in elk geval gerekend feiten waarop een maximale vrijheidsstraf of detentiemaatregel van meer dan een jaar staat of, voor staten die in hun rechtsstelsel een minimumstrafmaat voor strafbare feiten kennen, feiten waarop een vrijheidsstraf of detentiemaatregel van ten minste meer dan zes maanden staat.

Artikel 2

Sancties

Elke lidstaat treft de maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat op de in artikel 6, lid 1, onder a) en b), van het Verdrag van 1990 bedoelde strafbare feiten, waarnaar verwezen wordt in artikel 1, onder b), van dit kaderbesluit, een gevangenisstraf gesteld wordt, waarbij de strafmaat ten minste 4 jaar moet bedragen.

Artikel 3

Waardeconfiscatie

Elke lidstaat treft de maatregelen die nodig zijn opdat zijn wetgeving en procedures inzake de confiscatie van de opbrengsten van misdrijven ook toestaan dat, tenminste in de gevallen waarin die opbrengsten niet in beslag kunnen worden genomen, voorwerpen waarvan de waarde overeenkomt met die van de opbrengsten worden geconfisqueerd, zowel via binnenlandse gerechtelijke acties als via gerechtelijke acties op verzoek van een andere lidstaat, inclusief verzoeken om buitenlandse besluiten tot confiscatie ten uitvoer te leggen. De lidstaten kunnen de confiscatie van voorwerpen evenwel uitsluiten, wanneer de waarde die overeenkomt met de opbrengsten van misdrijven, minder dan 4000 euro bedraagt.

De termen "voorwerpen", "opbrengsten" en "confiscatie" hebben dezelfde betekenis als in artikel 1 van het Verdrag van 1990.

Artikel 4

(geschrapt)

Artikel 5

Behandeling van rechtshulpverzoeken

De lidstaten treffen de maatregelen die nodig zijn opdat alle verzoeken van andere lidstaten met betrekking tot de identificatie, opsporing, bevrozing of inbeslagneming en confiscatie van vermogensbestanddelen met dezelfde prioriteit behandeld worden als soortgelijke maatregelen in binnenlandse procedures.

Artikel 6

(geschrapt)

Artikel 7

Intrekking van bestaande bepalingen

Met dit kaderbesluit worden de artikelen 1 en 3, artikel 5, lid 1, en artikel 8, lid 2, van het gemeenschappelijk optreden 98/699/JBZ ingetrokken.

Artikel 8

Uitvoering

1. De lidstaten treffen de maatregelen die nodig zijn om voor 31 december 2002 aan de bepalingen van dit kaderbesluit te voldoen.
2. De lidstaten stellen het secretariaat-generaal van de Raad alsook de Commissie uiterlijk 1.3.2003 in kennis van de tekst van de bepalingen waarmee de verplichtingen die voor hen voortvloeien uit dit kaderbesluit, in hun nationaal recht omgezet worden, en in voorkomend geval van de kennisgevingen uit hoofde van artikel 40, lid 2, van het Verdrag van 1990. Op basis van die informatie en van een schriftelijk verslag van de Commissie gaat de Raad voor uiterlijk 31.12.2003 na in hoeverre de lidstaten de maatregelen genomen hebben die nodig waren om aan dit kaderbesluit te voldoen.

Artikel 9

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Gedaan te

voor de Raad
de Voorzitter